

Maceranı Kendin Seç - 8

CANAVAR İNİ

José Angel Muriel Gonzáles

1. Baskı - Beyaz Balina Yayınları, 2018
Yeni Baskı - Beyaz Balina Yayınları, 2021

MACERANI KENDİN SEÇ - 8
Canavar İni
José Angel Muriel Gonzáles

Özgün adı: La Guarida De Los Monstruos
Tú Decides la Aventura

ISBN: 978-605-188-253-6

YAYINEVİ SERTİFİKA NO: 13695
MATBAA SERTİFİKA NO: 19039

© Metin: José Angel Muriel Gonzáles
© İllüstrasyonlar: Dolores Okecki
© Editorial Hidra S.L.

© Bu kitabın Türkçe yayın hakları, Beyaz Balina Yayınları'na aittir.

Yayın yönetmeni: Bülent Oktay
Editör: Aslı Onat
Çeviren: Ceren Kıran Tatlı
Grafik uygulama: Kübra Yeşilyurt

Baskı: **EKOSAN MATBAACILIK**
Maltepe Mah. Hastaneyolu Sok. No:1 (Taral Tarım Binası)
Zeytinburnu - İstanbul

Cilt: My Matbaacılık, İstanbul

Beyaz Balina Yayın Sanat Dağıtım Paz. San. ve Tic. Ltd. Şirketi
Ömerli Mah. Harmantepe Cad. No: 17 Kat: 4
Arnavutköy / İstanbul
Tel: 0212 544 41 41 - 544 66 68 - 544 66 69
Faks: 0212 544 66 70
info@beyazbalina.com.tr

Maceranı Kendin Seç - 8

CANAVAR İNİ

José Angel Muriel Gonzáles

Resimleyen: Dolores Okecki

Çeviren: Ceren Kıran Tatlı

UYARI

Bu kitabı sıradan bir kitap gibi okuma. Bazen senden, maceranın seyrini etkileyecek bir karar vermek istenecektir. Bu kitapta, macerayı kendin seçeceksin. Bazı kararlar alman gerekecek ve bu kararlar doğrultusunda ya hedefine ulaşacak ya da başarısız olacaksın.

Öğleden sonra, arkadaşlarını görmek için oyun salonuna gidiyorsun. Her zamanki gibi kayak makinesinde turnuva yapıyor olmalılar. Ama tam içeri girerken uzaktan tanıdığın, senin yaşlarında bir çocuk olan Jorge'nin korku içinde koşarak dışarı çıktığını görüyorsun.

Öyle berbat bir hâlde ki ayakta durabiliyor olmasına bile şaşırıyorsun. Gömleğinin bir kolu yırtılmış ve yüzü yara bere içinde. Tuhaf bir çocuk olsa da dayak yemeyi hak etmiyor.

Sokağa çıkan Jorge, yolun karşısına geçip yorgun argın eğiliyor ve ellerini dizlerine koyarak soluklanıyor. Onunla selamlaşmanın ötesine hiç geçmediğin hâlde, yanına gitmeye karar veriyorsun.

"İyi misin?"

Jorge, başını evet anlamında sallıyor ama sana baktığında dudağının patladığını, elmacık kemiğine yumruk yediğini anlıyorsun. Korkuyorsun biraz. Fena benzetmişler çocuğu.

"Kim yaptı bunu sana?"

"Endişelenme, bir şeyim yok," diyor Jorge.

"Emin misin? Birilerini aramamı ister misin?"

"Hayır, boş ver. Başın benim yüzümden derde girmesin."

"Ama öyle görünmüyor. Ne oldu?"

"Birkaç çocuk... Tam oyunda rekor kıracaklarken araya girdim, bu da pek hoşlarına gitmedi."

"Sırf bu yüzden mi dövdüler seni?"

Jorge, sana hüznle bakarak, "Beni pek sevmezler," diye yanıtlıyor.

Düşüncelere dalıyorsun. Bir yandan da Jorge'nin siyah kıyafetlerine, renkli botlarına, kirpi gibi dik ve darmadağınık saçlarına bakıyorsun. Biraz tuhaf biri olduğu inkâr edilemez. Başka şartlar altında, yanına gidip konuşacağın bir çocuk olmadığını kabul etmek zorundasın.

"Seni pek tanımıyorum ama iyi geçinmememiz için bir sebep göremiyorum."

"Çok iyi birisin," diyor Jorge gülümseyerek.

"Seni gerçekten de o yüzden mi dövdüler?"

"Onları başlarına bir şey geleceğine dair uyarmak istedim ama bana kulak asmadılar."

"Neye dair?"

"Anlatsam sen de inanmazdın," diyen Jorge, gömleğinin koluyla dudağındaki kanı siliyor.

"Neden inanmayayım? Hele bir dene."

Jorge, birkaç saniye tereddüt ediyor. Sonunda yüzü değişiyor ve her şeyi açıklamaya karar vermiş gibi görünerek anlatmaya başlıyor.

"Yarış arabası makinesinde oyun oynuyorlardı ve prizin hemen yanında bir ışık parçası gördüm. Tehlike-deydiler."

Neden bahsettiğini anlamayarak, "Işık parçası mı?" diye soruyorsun. "O da nedir?"

"Fark etmesi çok zordur. Dikkatli bakmazsan görünmez olur, göze çarpmaz. Işık parçasını şeffaf bir

zarın içindeki küçücük bir enerji kabarcığı gibi düşün. Yüzeyle yapışır ve özellikle elektrik yayan yerlere doğru kayar. Bazen elektrikli aletlerin enerjilerini emerek kısa devreye sebep olur. Hatta elektrik sigortalarına girerler! Bu olurken yakınarda bulunmak, tehlikelidir.”

Jorge, ışık parçasının özelliklerini bir bir sayarken, onu şaşkınlık ve kuşkuyla dinliyorsun. Anlattıkları, bir bilimkurgu kitabından fırlamış gibi âdeta. Jorge, senin ona inanmadığını hemen anlıyor.

“Gördün mü? Bana inanmayacağını söylemiştim. Ama var böyle bir şey... Bunun gibi bir sürü yaratık var. Bizim gibi organik varlıklar olmadıklarından, genellikle onları fark etmiyoruz. Bir şekilde daima algılarımızdan kaçıyorlar.”

“Jorge, en iyisi evine dön, iyileş ve dinlen.”

“Bak, bana çok iyi davrandın.”

“Hiçbir şey yapmadım.”

“Benimle ilgilenmiş olman yeterli,” diyor Jorge ciddiyetle. “Neden bize gelmiyorsun, sana o yaratıklar-dan yaptığım küçük koleksiyonu gösteririm...”

**Onunla gitmeye karar verirsen
sayfa 20'ye geç.**

**Kendi yoluna gitmeyi tercih
edersen sayfa 11'e geç.**

Hayretle başını sallıyorsun. Sabrın tükendi ve gece oluyor. Göğre uzanan binaların ardında, bulutların arasında ay beliriyor. Jorge'nin seni soktuğı durumdan hiç hoşnut değilsin. Ayrıca eve dönme vakti geldi.

"Üzgünüm, Jorge. Her şeye bir cevabının olması, çok büyük bir rastlantı bence. Ne zaman bir şey olsa, uydurduğün canavarlı hayal dünyandan açıklama yapıyorsun."

"Uydurduğüm mu?" diyen Jorge, kahkaha atıyor. "Ama hepsi gerçek! Nasıl ya da neden olduğunu bilmediğimiz, başımızdan geçen her şey..."

Sertçe, "İstediğün yere sürükledin beni," diye kesiyorsun lafını. "Yeteneklisin, onu inkâr edemem. Ama bunların hepsini kendin hazırlamış olabilirsin, tıpkı iyi bir sihirbazın yaptığı gibi."

"Sana gösterdiğim her şeyin sihirden ibaret olduğunu mu söylüyorsun? Sihre inanıyorsun da sana anlattıklarımı mı inanmıyorsun?"

"Sihir gösterilerinde iyi çalışılmış numaralar vardır. Ve seninkiler de çok iyi. Bir gösteri düzenlemiş olabilirsin..."

"Hah!" diyor Jorge hayal kırıklığıyla. "Arkadaş olduğumuzu sanmıştım ama sen yalnızca şımarık bir çocukmuşsun."

"Haydi ama, aynı fikirde olmamız imkânsız."

Sahte bir kayıtsızlıkla, "Sana bütün sırlarımı açtım, hatta kendimi tehlikeye attım. Sense beni yalnız bırakıyorsun," diye sitem ediyor.

Jorge'nin, fikrini değiştirmeye çalıştığını fark ediyorsun. Ama işe yaramıyor.

"Böyle dşnmene zldm, Jorge. Bu ğleden sonra çok iyi vakit geçirdim ama... Canavar diye bir şey yoktur."

Jorge, tek kelime etmeden şapkasını takip arkasını dönüyor. Birkaç adım attıktan sonra, "Bu yaratıklara inanmıyorsan başına bir şey geleceğini sanmıyorum," diyor. "Ama yine de dikkatli ol. Elimden kaşırdığım afallatıcı, kim bilir nereye gitti."

Jorge'nin, uzaklaşıp köşeyi dönmesini izliyorsun. Sonra sen de hızlı adımlarla eve dönüyorsun, neredeyse gece oldu ve sokak lambaları yandı.

Yürürken Jorge'yi ve canavarlarını düşünüyorsun. Belki o bunlara inanıyor. Belki onun için oyun değil bunlar. Arkadaşı, konuşacak kimsesi yok. Öyle yalnız ki muhtemelen etrafta sinsi sinsi dolaşan ve bizi takip eden yaratıklarla dolu hayali bir dünya yarattı ve buna inandı.

Telaşla تنها bir sokağa giriyorsun. Burası yle dar ki ortalık daha da kararıyor. Ve etrafta kimsecikler yok. Bir an için rperiyorsun. Ama eve giden en kestirme yol burası ve birkaç metre sonra kalabalık bir caddeye çıkacaksın. İleride, gelip geçen arabaların ışıklarını görebiliyorsun.

Aniden su damlası gibi ıslak, küçük bir şey çarpıyor başına. Sonra aynısı, omzuna ve sırtına da düşüyor. *Herhalde yağmur başladı,* diye düşünüyorsun. Ancak